

תוּבַלְלָנָה בְּשִׁמְחוֹת וְגִיל (תהלים מה)
- שְׂתִי שְׂמֵחוֹת, לְמַעַלְהָ וּלְמַטָּה.
לְמַעַלְהָ - שֶׁהַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ וְהַכְּסָא
נִשְׁלָמִים, כְּשִׁיאֲבֵד יוֹדֵעַ צִיד מִן
הָעוֹלָם וְזָכְרוֹנוֹ לֹא יִזְכֹּר
לְעוֹלָמִים. לְמַטָּה - יִשְׂרָאֵל בְּנֵי
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּרַחֲמִים
עֲלִיּוֹנִים מְרִים דְּגָלָם עַל הַכֹּל. וְעַל
זֶה מוֹבָאוֹת לָךְ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה
סו) וְהֵבִיאוּ אֶת כָּל אֲחֵיכֶם מִן
הַגּוֹיִם מִנְחָה לָּהּ. וְעַל זֶה כְּתוּב
תְּבַאֲיֵנָה בְּהִיכַל מְלָךְ.

תַּחַת אֲבוֹתֶיךָ יִהְיוּ בְּנֵיךָ (תהלים מה).
אָמַר לָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכַנְסֵת
יִשְׂרָאֵל: תַּחַת אֲבוֹתֶיךָ, אוֹתָם
הָאֲבוֹת הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁהוֹדִיעוּ אוֹתָךְ
בְּעוֹלָם וְתִקְנוּ אוֹתָךְ - עַל הַכֹּל
יִהְיוּ בְּנֵיךָ. תִּשְׁתַּמְּחוּ לְשָׂרִים, אֶת
אוֹתָם הָאֲבוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, שֶׁכְּתוּב
בָּהֶם (במדבר כא) בָּאֵר חֲפְרוּהָ שָׂרִים,
שֶׁתִּקְנוּ אוֹתָךְ בְּכָל, וְהַכֹּל לְבָאֵר
הַזֶּה. כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל נִקְרָאת.

דְּבַר אַחֵר, (תהלים מה) תַּחַת אֲבוֹתֶיךָ
יִהְיוּ בְּנֵיךָ - שֶׁכֵּלָם בְּאַהֲבָה,
כְּאוֹתָם דוֹר הַמְּדַבֵּר, כְּאוֹתָם
שֶׁנִּקְרָאִים דוֹר דְּעָה. יִהְיוּ בְּנֵיךָ -
שֶׁכֵּלָם בְּאַהֲבָה יִתְגַּבְּרוּ עַל
הַתּוֹרָה. כְּנִגְדַּת זֶה כְּתוּב (שיר א) עַד
שֶׁהִמְלִיךְ בְּמַסְבּוֹ נְרָדִי נִתַּן רִיחוֹ.
שֶׁהַקָּדִימוֹ עֲשִׂיהָ לְשִׁמְיָהּ, אֵף
כֵּן בְּנֵיךָ יִשְׁתַּלְּמוּ כְּמוֹתָם.

אֲזַכִּירָהּ שִׁמְךָ בְּכָל דֶּר וְדָר (תהלים
מה), מִהַדוֹר הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהַדְּרוֹר
וְהַחֲרוֹת תְּלוּיִים בּוֹ לְכֹל. בְּזִמְן
שֶׁהַשׁוֹפָר הַגָּדוֹל הַהוּא יוֹצִיא הַכֹּל
לְחַרוֹת, אֲזִי עַמִּים יִהְיוּ דוֹף לְעוֹלָם
וְעַד, שְׁלֹא יִפְרָד עוֹלָם מִוְעֵד, וְיִוְעֵד
מִעוֹלָם. כְּנִגְדַּת זֶה, צָרוֹר הַמֵּר דוֹדִי
לִי בֵּין שְׂדֵי יְלִין.

עַד כֵּן נִתְּנָה לוֹ רְשׁוֹת לְגִלוֹת.
כֵּן שְׁלֵמָה וְהַשְׁתַּלֵּם בְּכָל,
וְהַשְׁלִים הַכֹּל, וְהַכְּלִיל בְּאוֹתָן
הַתְּשׁוּבָה חֲכָמָה עֲלִיּוֹנָה, הַקִּיּוּם
שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, שְׁעֵתִיד הַקָּדוֹשׁ

תוּבַלְלָנָה בְּשִׁמְחוֹת וְגִיל, תְּרִין חֲדוּוֹן, לְעִילָא
וּלְתַתָּא. לְעִילָא, דְּשָׂמָא קְדִישָׁא
וְכוֹרְסִיָּא אֲשֵׁתִלִּים, כַּד אֲתַאֲבִיד יוֹדֵעַ צִיד
מִעֲלָמָא, וְדוּכְרָנִיה לְעֲלָמִין לָא אִידְפֵּר. לְתַתָּא,
יִשְׂרָאֵל בְּנוֹי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּרַחֲמִין
עִילָאִין אָרִים דְּגִלְיָהוֹן עַל כּוּלָּא. וְעַל דָּא
מוֹבָאוֹת לָךְ. כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (ישעיה סו כ) וְהֵבִיאוּ
אֶת כָּל אֲחֵיכֶם מִכָּל הַגּוֹיִם מִנְחָה לָּהּ. וְעַל
דָּא כְּתִיב תְּבַאֲיֵנָה בְּהִיכַל מְלָךְ.

תַּחַת אֲבוֹתֶיךָ יִהְיוּ בְּנֵיךָ. אָמַר לָהּ קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל, תַּחַת אֲבוֹתֶיךָ,
אֵינּוֹן אֲבָהֶן עִילָאִין, דְּאִוְדִיעוּ לָךְ בְּעֲלָמָא,
וְאִתְקִינּוּ לָךְ, עַל כּוּלָּא יִהְיוּ בְּנֵיךָ. תִּשְׁתַּמְּחוּ
לְשָׂרִים, דְּאֵינּוֹן אֲבָהֶן עִילָאִין, דְּכְתִיב בְּהוּ (במדבר
כא יח) בָּאֵר חֲפְרוּהָ שָׂרִים, דְּאִתְקִינּוּ לָהּ בְּכוּלָּא
וְכוּלָּא לְהֵאִי בָּאֵר. כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל אֲתַקְרִי.

דְּבַר אַחֵר, תַּחַת אֲבוֹתֶיךָ יִהְיוּ בְּנֵיךָ. דְּכִלְהוּ
בְּרַחֲמִי, כְּאֵינּוֹן דְּרָא דְּמַדְבְּרָא, כְּאֵינּוֹן
דְּאִיקְרוּן דוֹר דְּעָה. יִהְיוּ בְּנֵיךָ, דְּכִלְהוּ בְּרַחֲמִי
יִתְגַּבְּרוּן עַל אוֹרֵייתָא. לְקַבֵּל דָּא כְּתִיב, עַד
שֶׁהִמְלִיךְ בְּמַסְבּוֹ נְרָדִי נִתַּן רִיחוֹ. דְּאִקְדִּימוֹ
עֲשִׂיהָ לְשִׁמְיָהּ. אוֹף הָכָא בְּנֵיךָ יִשְׁתַּלְּמוּן
כְּוֹתְהוֹן.

אֲזַכִּירָהּ שִׁמְךָ בְּכָל דוֹר וְדוֹר. מִהַרָּא עִילָאָה,
דְּתַלְיָא בֵּיה דְּרוֹר וְחִירוֹ לְכִלָּא.
בְּזִמְנָא דִּיהוּא שׁוֹפֵר גָּדוֹל, יִפִּיק כּוּלָּא לְחִירוֹ,
כְּדִין עַמִּים יִהְיוּ דוֹף לְעוֹלָם וְעַד, דְּלֹא יִתְפָּרֵשׁ
עוֹלָם מִוְעֵד, וְיִוְעֵד מִעוֹלָם. לְקַבֵּל דָּא, צָרוֹר
הַמֵּר דוֹדִי לִי בֵּין שְׂדֵי יְלִין.

עַד הָכָא אֲתִיֵּיב לִיה רְשׁוֹ לְגִלְיָאָה. אֲתָא
שְׁלֵמָה, וְאֲשֵׁתִלִּים בְּכִלָּא, וְאֲשֵׁלִים כְּלָא,
וְאֲכִלִּיל בְּהִנְהוּ תוֹשְׁבָחָן חֲכָמָתָא עִילָאָה,
כְּיִוְמָא דְּכָל עֲלָמִין, דְּזִמְיִן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

לְגַלְיָה לָהּ לְבַנוּי, בְּזַמְנָא דִּיתְעַר דְּעַתָּא
בְּעַלְמָא. דְּכָל חַד וְחַד מִיִּשְׂרָאֵל יִדְבִּיק
אֲדַבְקוּתָא בְּחַכְמָתָא עֵילָאָה, רִזָּא דְשִׁמְא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְדָא אִיהוּ טִיבוּ, דְלִית
לִיה פְּסִיקוּ כָּלִל, לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמִין. (ד' טו סה
נ"ב)

ברוך הוא לגלותה לבניו בזמן
שתתעורר הדעת בעולם. כשכל
אחד ואחד מישראל ישיג דבקות
בחכמה העליונה, סוד שמו של
הקדוש ברוך הוא, וזהו הטוב
שאין לו הפסקה כלל, לעולם
ולעולמי עולמים.

פְּרִשְׁת בְּלָק

פְּרִשְׁת בְּרַק

אֲמוּנָה אוּמָן, תְּרִי דְאִינוּן חַד. חַד גַּן, וְחַד
נְהָר. דָּא נְפִיק מְעַדָן, וְדָא אִיתְשַׁקִּי
מְנִיָּה. הָא הֵכָא כָּל רִזָּא סְתִימָא דְמַהִימְנוּתָא.
וְאוּרִיפְנָא, הָאִי מֵאן דְּאִיתְעַר בְּלִילְיָא, בְּשַׁעְתָּא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָאל בְּגַנְתָּא,
לְאִשְׁתַּעֲשַׁעָא בְּצַדִּיקֵי, בְּעֵי לְמִימַר פְּסוּקָא
דָּא, בְּרַעוּתָא דְלָבָא, וְלִכְוֹנָא רַעוּתָא בֵּיה. (ישעיה
כה א) ה' אֱלֹהֵי אֶתְהָ אֲרוּמְמָךְ אוֹדָה שְׁמָךְ כִּי
עָשִׂיתָ פְּלָא עֲצוֹת מְרַחֵק אֲמוּנָה אֲמָן. וּבִתְר
כִּן יֹאמֵר, (תהלים קלט יד) אוֹדָךְ עַל כִּי נִזְרָאוֹת נִפְלִיתִי
נִפְלְאִים מְעַשִּׂיךְ וְנִפְשֵׁי יִדְעַת מְאֹד. לְבִתְר,
(בראשית ב' י) וְנִהָר יוֹצֵא מְעַדָן וְגו'. וְהֵינּוּ שְׂבָחָא
דְּחַסִּידֵי קְדָמָי, כַּד מִתְעַרוּ בְּפִלְגוֹת לִילְיָא.
וּלְבִתְר מְסַדְרֵי שְׂבַחֵיהוּ, וְלַעָאן בְּאוּרֵייתָא.
שַׁעֲשׂוּעָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מֵאִי הִיא. אֶלְיָא,
כָּל צַדִּיקֵי קְיָיִמִין בְּדִיוֹקְנֵיהוּ,
וּמִתְלַבְּשִׁין בְּגַנְתָּא דְעַדָן, בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא,
וְאִתְסַחָן בְּטַלָּא, דְזַמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְאַחָא מִיתְיָא. וְעָאלִין כְּלָהוּ לְגַבֵּי מְשִׁיחַ,
וְשָׂאֲלִין מַה דְשָׂאֲלִין, וְהָא אִיתְעַרוּ חֲבַרְיָא.
לְבִתְר מִתְפַּנְשִׁין, וּמִשְׁתַּדְּלִין כְּלָהוּ בְּדַעְתָּא
עֵילָאָה, בְּכָלֵהוּ מְתִיבְתִי דְתַמָּן.
וְעֵלְיָהוּ כְּמַה מְמַנָּן. וּמִתְחַדְּשִׁין תַּמָּן כְּמַה
חִידוּשִׁין בְּאוּרֵייתָא. לְבִתְר נְפָקִי כְּלָהוּ, וְחַמָּאן,
כַּד אֲתִי אֵלְיָהוּ לְגַבֵּי אֲבָהָן. אִיהוּ נְפָק, וְאִינְהוּ

אמונה אמן (ישעיה כה), שנים שהם
אחד. אחד גן, ואחד נהר. זה יוצא
מעדן, וזה משקה ממנו. הנה כאן
כל הסוד הנסתר של האמונה.
ולכוננו, זה מי שמתעורר בלילה,
בשעה שהקדוש ברוך הוא נכנס
לגן להשתעשע עם הצדיקים,
צריך לומר פסוק זה ברוח הלב,
ולכונן בו ברוח: ה' אלהי אתה
ארוממך אודה שמך כי עשית
פלא עצות מרחק אמונה אמן.
ואחר כן יאמר, (תהלים קלט) אוֹדָךְ
עַל כִּי נִזְרָאוֹת נִפְלִיתִי נִפְלְאִים
מְעַשִּׂיךְ וְנִפְשֵׁי יִדְעַת מְאֹד. אַחַר
כֵּן, וְנִהָר יוֹצֵא מְעַדָן וְגו'. וְהֵינּוּ
הַשְּׂבָח שֶׁל הַחַסִּידִים הַרְאִשׁוֹנִים
כְּשֶׁמִּתְעוֹרְרִים בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה,
וְאַחַר כֵּן מְסַדְרִים שְׂבַחֵיהֶם
וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה.
מה הוא שעשועו של הקדוש
ברוך הוא? אלא כל הצדיקים
עומדים בדיוקניהם, ומתלבשים
בגן עדן, בכל יום ויום, ורוחצים
בטל שבו עתיד הקדוש ברוך הוא
להחיות מתים, וכלם נכנסים אל
המשיח, ושואלים מה
שואלים, והרי העירו החברים.
אחר כך מתפננים, ומתעסקים
כלם בדעת העליונה, בכל
הישיבות של שם. ועליהם כמה
ממנים. ומתחדשים שם כמה
חדושים בתורה. אחר כך יוצאים
כלם, ורואים כשבא אליהו אל
האבות. הוא יוצא - והם נכנסים
ועומדים לפני האבות, ושומחים

עאלין וקיימין קמי אבהן, וחדו בהו, בכמה
בגין קדישין די בסתרנייהו, וחדאן פלהו.
וכד עייל קודשא בריה הוא בפלגו ליליא,
פלהו קיימין מתתקנין פדקא יאות, וכל
אשתדלותא במה דאשתדלו כל ההוא יומא
בחדושי אורייתא. וקודשא בריה הוא
תיאובתיה באינון צדיקניא, דחדישו בה מלין.
ואשתעשע בהו, ואשתעשע באלין מלין. וכל
בכל צדיקא וצדיקא.

לבתר, פלהו מתתקנין דכר ונוקבא. וקודשא
בריה הוא בתר דארח ואשתעשע בהו,
ובכל אלין רזין דחכמתא דילהון, אתגלי
עלייהו, ואינון חמאן בההוא נועם ה'. פדין
פלהו חדאן בחדוה סגייא, עד דמתפשטי
זיוא ונהורא דילהון. ומההוא משיכו דזיוא
ונהורא דחדוה דילהון, עבדין פירין ואיבין
לעלמא דא, וההוא איבא עאל תחות גדפוי
דשכינתא, עד זימנא דאצטריה.

וכד משתעשע בכל צדיק וצדיק, ואמר, זכאה
מלכא דבגין אלין אתבררו לחולקיה
ועדביה. וקלא איתער, מאמצעות גינתא
דרקיע, וקורא בקל תקיף ואמר, (תהלים קלז ז) זכר
ה' לבני אדום את יום ירושלם האומרים ערו
ערו עד היסוד בה. פדין ערטידו וקרקורא
דיליה. וכל צדיקניא דתמן אתערו בבכיה.

וקלא איתער מאמצעות גנתא דרקיעא,
דאשתמע בתלת מאה ותשעין רקיעין.
בגין דלית חדוה ושעשועא לקודשא בריה
הוא, אלא בשעתא דקאים בהדי צדיקניא
דתמן. ובגין דא אומי ואמר, (שם ז) אם אשכחך
ירושלם תשפח ימיני תדבק וגו', אם לא אעלה
את ירושלם על ראש שמחתי. בכל אתר דאית

בהם בכמה בנים קדושים
שסביבם, וכלם שמחים.
כשנבנם הקדוש ברוך הוא
בפחות הלילה, כלם עומדים
מתקנים פראוי, וכל ההשתדלות
שהשתדלו באותו היום בחדושי
תורה. ותשוקתו של הקדוש ברוך
הוא באותם הצדיקים, שחדשו
בה דברים. והשתעשעו בהם,
והשתעשע באותם דברים. וכן
בכל צדיק וצדיק.

אחר כך כלם מתתקנים זכר
ונקבה. ואחר שהקדוש ברוך הוא
הריח והשתעשע בהם, ובכל
הסודות הללו של החכמה
שלהם, מתגלה עליהם, והם
רואים את אותו נועם ה'. אז כלם
שמחים בשמחה רבה, עד
שמתפשטים הזיו והאור שלהם.
ומאותה המשכה של זיו ואור של
השמחה שלהם, עושים פרות
ותולדות לעולם הזה, ואתו
הפרי נכנס תחת פני השכינה
עד הזמן שצריך.

וכן משתעשע בכל צדיק וצדיק,
ואומר: אשרי המלך שהבנים
הללו נבחרו לחלקו וגורלו. וקול
מתעורר מאמצע הגן של הרקיע,
וקורא בקול חזק ואומר, (שם קלז)
זכר ה' לבני אדום את יום
ירושלם האמרים ערו ערו עד
היסוד בה. ואז היילות והצעקות
שלו. וכל הצדיקים ששם
מתעוררים בבכיה.

וקול מתעורר באמצע הגן של
הרקיע, שנשמע בשלש מאות
ותשעים רקיעים, משום שאין
שמחה ושעשוע לקדוש ברוך
הוא אלא בשעה שעומד עם
הצדיקים ששם. ומשום כך נשבע
ואומר, (שם) אם אשכחך ירושלם
תשפח ימיני תדבק וגו', אם לא
אעלה את ירושלם על ראש